

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: 10C/45/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1424203212
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Husová
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2025:1424203212.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV sudkyňou JUDr. Zuzanou Husovou v sporovej veci žalobcu: Poistná udalosť s. r. o., IČO: 45 474 231, so sídlom: Sabinovská 11, 821 03 Bratislava, zastúpený: Združenie spotrebiteľov poistných produktov, IČO: 42 271 282, so sídlom: so sídlom: Sabinovská 11, 821 03 Bratislava proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, so sídlom: Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, zast. FELIX NEUPAUER & PARTNERS, s. r. o., IČO: 56 711 832, so sídlom: Šoltésovej 7325/14, 811 08 Bratislava, o zaplatenie 378,00 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n ý zaplatiť žalobcovi sumu 378,00 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 378,00 Eur od 26.06.2022 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi sa priznáva proti žalovanému n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 25.03.2024 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 378,00 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 26.06.2022, ako aj náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tak, že dňa 28.03.2022 došlo k dopravnej nehode, pričom vinník dopravnej nehody mal uzavreté povinné zmluvné poistenie so žalovaným, u ktorého si náhradu škody uplatňoval poškodený, resp. žalobca. Priebeh nehody, zavinenie, vzniknutý rozsah poškodenia vozidiel ani právny základ nehody či žalobcom vznesených nárokov nie sú medzi stranami sporu sporné. Poškodený bol v dôsledku škody vzniknutej na jeho motorovom vozidle nútený účelne si požičať náhradné motorové vozidlo Kia Ceed za sumu 66,00 Eur denne po dobu opravy jeho poškodeného vozidla. Nájom trval od 04.04.2022, 11:00 hod. do 21.04.2022, 18:00 hod. Poškodenému bola následne vystavená faktúra č. XXXXXX v celkovej výške 1 188,00 Eur. Žalovaný z povinne zmluvného poistenia vinníka nehody (poistná udalosť č. XXXXXXXXXXXX) uznal nárok na náhradu škody iba v cene 45,00 Eur/deň za obdobie celkovo 18 dní (spolu 810,00 Eur). Zostáva neuhradené nájomné vo výške 378,00 Eur. V súdnom konaní je sporná iba cena nájmu. Poškodený postúpil túto pohľadávku na žalobcu na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 21.04.2022. Pretože následnou kontrolou účtovníctva žalobcu bolo zistené, že pôvodná faktúra za nájom v niektorých formálnych prvkoch nezodpovedá zneniu nájmovej zmluvy, bola za účelom zosúladenia podoby faktúry s nájmovnou zmluvou vystavená opravná faktúra. Žalovaný podľa názoru žalobcu zákonom predpísaným spôsobom neoznámil a nepreukázal poškodenému opodstatnenosť zníženia požadovaného plnenia. Podľa § 11, ods. 6, písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z., bol žalovaný povinný v rámci oznamu o ukončení šetrenia (oznamu o plnení) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré znížil poistné plnenie vo vzťahu k uplatnenému nároku. Navyše podľa § 1, ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. je stanovené subsidiárne použitie ustanovení Občianskeho zákonníka a podľa § 798 ods. 4 Občianskeho

zákonníka dôvody neplnenia nie je možné dodatočne meniť a teda ani dopĺňať. Žalovaný si danú povinnosť vôbec nesplnil. Ceny prenájmu motorových vozidiel sa v jednotlivých autopožičovniach pre rôzne skutočnosti odlišujú a poškodený súhlasil s cenou žalobcu. Ide o cenu primeranú, čo potvrdzujú aj ceny iných autopožičovní, ktoré poskytujú rovnaké služby ako žalobca. Ceny rôznych autopožičovní je možné považovať za veľmi orientačné, nakoľko za sumy uvedené v cenníkoch by boli vozidlá vo väčšine prípadov zapožičané len v prípade, že by bolo celkové nájomné v plnej výške zaplatené vopred. Pretože ceny rôznych autopožičovní sú veľmi rozdielne, najmä v závislosti od podmienok nájmu, súdna prax ustálila, že oprávnený nárok poškodeného je vo výške ceny obvyklej. K príslušenstvu žalobca špecifikoval, že dátum, od ktorého si žalobca uplatňuje úrok z omeškania, bol stanovený ako deň nasledujúci po dni, keď mal žalovaný v zmysle ustanovenia § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. poskytnúť žalobcovi poistné plnenie, t.j. 15 dní po skončení prešetrovania, v tomto prípade ide o dátum 10.6.2022.

2. Žalobca k žalobe priložil listinné dôkazy: Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 21.04.2022 na č. I. 7, Výpis zo zoznamu občianskych združení na č. I. 9, Čestné prehlásenie k platbe v hotovosti na č. I. 10, Oznámenie o poistnom plnení zo dňa 13.06.2022 na č. I. 11, Opravnú faktúru č. A. na č. I. 13, Faktúru č. XXXXXX na č. I. 14, Nájomnú zmluvu zo dňa 04.04.2022 na č. I. 15, Úhradu faktúry č. XXXX na č. I. 16, Oznámenie o postúpení na č. I. 17.

3. Platobný rozkaz č. k. 10C/45/2024-37 zo dňa 02.05.2024 napadol žalovaný odporom zo dňa 16.05.2024 (č. I. 56), v ktorom namietal, že žaloba nespĺňa zákonné kritériá požadované ustanovením § 132 CSP. Zastúpenie žalobcu Združením spotrebiteľov poistných produktov považoval za neprípustné, navrhol, aby súd zastúpenie podľa § 89 ods. 2 CSP nepripustil. Ďalej namietal aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu, keď poškodený nemohol platne postúpiť pohľadávku, nakoľko poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, uvedenú pohľadávku žalobcu pred jej postúpením poškodený žalobcovi neuhradil a teda mu ako pohľadávka nevznikla, ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu, čo je v rozpore s ustanovením § 524 Občianskeho zákonníka. Poškodený uhradil faktúru žalobcu dňa 18.07.2022, to znamená, že poškodený nebol oprávnený z tvrdenej pohľadávky voči žalovanému pri podpise Zmluvy o postúpení zo dňa 21.04.2022, nakoľko tá mu mohla vzniknúť najskôr zaplatením. Žalovaný poskytol v zmysle Oznámenia o poistnom plnení náhradu za plných 18 dní nájmu, avšak len za základnú cenu nájmu 45 Eur / deň bez prirážky 21 Eur / deň. Žalovaný dal do pozornosti cenníky iných požičovní pre náhradné vozidlo Kia Ceed (CityRent na obdobie 10-25 dní 48,00 Eur s DPH, MarcoCar na obdobie 11 a viac dní 45,60 Eur s DPH, SetCar na obdobie 10 dní a viac – 45,00 Eur s DPH). Základnú cenu nájmu 45,00 Eur považuje žalovaný za oprávnenú a obvyklú aj v porovnaní s cenníkmi ostatných autopožičovní. Prirážku považoval za účelovú a neoprávnenú. Navyše, nakoľko žalobca prezentuje, že nájom náhradného vozidla je pre poškodených zadarmo, títo nemajú motiváciu zisťovať si primeranosť cien za nájom a skúmať účtovanie si neúčelných prirážok. Na druhej strane žalovaný, ktorý má na konci zaplatiť nájomné, nemá vplyv na to, čo žalobca poškodeným vyfakturuje. Oprava faktúry bola uskutočnená účelovo pre potreby súdneho konania.

4. K odporu priložil listinné dôkazy: Cenník CityRent na č. I. 45, Cenník Marco Car na č. I. 50, Cenník Setcar na č. I. 52. Informácie o službách žalobcu na č. I. 54.

5. V replike na č. I. 65 žalobca reagoval, že podľa právnych predpisov Európskej únie, aj podľa názoru orgánu dohľadu v poisťovníctve, Národnej banky Slovenska – je poškodený z povinného zmluvného poistenia spotrebiteľom aj napriek skutočnosti, že nie je zmluvne viazaný na poisťovateľa. Jedným z cieľom Združenia spotrebiteľov je aj ochrana práv klientov poisťovní. Odkázal na ustanovenia § 25 ods. 1 zák. č. 250/2007 Z. z. a § 291 ods. 1 CSP. Zastúpenie žalobcu združením je preto prípustné. Čo sa týka aktívnej vecnej legitimácie, súdy opakovane konštatovali možnosť postúpenia budúcej pohľadávky. V rámci jedného právneho vzťahu postupca bol dlžníkom postupníka a zároveň bol postupca aj veriteľom žalovaného v rámci druhého právneho vzťahu. V tejto súvislosti poukázal na rozsudky: Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 39Cb/44/2019, Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4Cob/178/2017, Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4Cob/188/2017, Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 7Co/694/2015. Uplatnené nároky boli poisťovní preukázané presne podľa zákona. Poškodený je povinný predložiť iba potrebnú dokumentáciu a nie hocičo, čo si poisťovateľ vyžiada. Podľa § 11 ods. 6 písm. b) zák. č. 381/2001 Z. z. mal poisťovateľ skúmať obvyklosť cien a prípade zníženia či odmietnutia poistného plnenia písomne vysvetliť dôvody, a uviesť plnohodnotné vysvetlenie. Zákon č. 381/2001 Z. z. čo sa týka povinnosti vysvetlenia dôvodov zníženia poistného plnenia preniesol dôkaznú povinnosť na poisťovateľa. Ak si

poisťovateľ nesplní túto povinnosť, nie je oprávnený v zmysle § 797 ods. 4 OZ uvedené dôvody následne použiť v súdnom konaní. Identifikácia konkrétnych a nemenných dôvodov a dôkazov zníženia poistného plnenia je základným predpokladom žalobcu na zváženie podania žaloby. Poisťovňa v Oznámení o poistnom plnení neuviedla de facto nič konkrétne. K prirážke k cene nájmu uviedol žalobca, že všetky podmienky kontraktu vrátane cenových relácií stanovuje zmluva a nie faktúra. Čokoľvek uvedené vo faktúre nie je právne ani inak záväzné či spôsobilé zmeniť alebo modifikovať cenu nájmu uvedenú v zmluve. Poškodený si požičal vozidlo v takom režime, aký mu najviac vyhovoval. Podľa prenajímateľa k dohodnutému nájomnému nie sú dofakturované žiadne dodatočné prirážky. Ak iné autopožičovne, ktoré sú nútené sa so žalovaným súdiť v rámci celého Slovenska, majú obdobné alebo dokonca vyššie ceny nájmov ako žalobca, tak nie je možné označiť ceny žalobcu za neprimerané či premrštené. Sumu 66,00 Eur akceptoval súd ako cenu obvyklú v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 29Cb/111/2019, v konaniach vedených pod sp. zn. 4Cob/17/2017, 3Cob/206/2019, 4Cob/127/2021, 3Cob/174/2018 na Krajskom súde v Bratislave. Žalobca nespochybnil, že na trhu či na internete môžu existovať aj lacnejšie cenové relácie, čo však automaticky neznamená, že cena účtovaná žalobcom nie je účelná a obvyklá. Jedenásť autopožičovní sa vyjadrilo, že ceny účtované žalobcom sú v kontexte jeho podmienok nájmu primerané. Cenníky predložené žalovaným sú zavádzajúce, nakoľko v skutočnosti si účtujú vyššiu cenu s DPH a v prípade neurčitej doby nájmu si neurčujú zvýhodnené denné sadzby. U žalobcu preto nejde o žiadny exces, obzvlášť keď z predloženej internetovej reklamy nemožno zistiť konkrétne podmienky nájmu a či je táto cena konečná.

6. Predložil listinné dôkazy: e-mail od experta z Národnej banky Slovenska na č. I. 72, Cenník nájmu vozidiel žalobcu platný od 15.10.2022 na č. I. 73, Cenník nájmu vozidiel žalobcu platný od 01.01.2016 na č. I. 74, Potvrdenie autoservisov na č. I. 75.

7. Bez výzvy súdu predložil žalobca aj ďalšie podanie zo dňa 19.09.2025 (č. I. 85), ktoré zaslal e-mailom aj právnenému zástupcovi žalovaného.

8. Súd na prejednanie sporu nariadil pojednávanie vytyčené na deň 23.09.2025.

9. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov založených v spise a zistil nasledovný skutkový stav:

10. V konaní nebolo sporné, že dňa 28.03.2022 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle poškodeného. K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Poškodený si na dobu opravy svojho vozidla Škoda Rapid, EČV B. XXX C. prenajal náhradné vozidlo Kia Ceed, pričom nájomná zmluva bola uzatvorená dňa 04.04.2022, dĺžku nájmu stanovil poškodený a nájom trval do 21.04.2022 (18 dní). Denná cena nájmu bola dohodnutá vo výške 66,00 Eur, teda spolu za celé obdobie vo výške 1 188,00 Eur. Rovnako nebolo sporné, že po ukončení doby trvania nájmu vystavil dňa 21.04.2022 žalobca poškodenému faktúru č. 220401 splatnú dňa 21.06.2022 na sumu 1 188,00 Eur s DPH za 18 dní, t. j. dobu užívania náhradného vozidla, ako aj opravnú faktúru č. A. vystavenú dňa 15.01.2024 taktiež na sumu 1 188,00 Eur s DPH a že žalovaný na základe oznámenia o poistnom plnení zo dňa 13.06.2022 ukončil šetrenie poistnej udalosti dňa 10.06.2022 a poskytol žalobcovi poistné plnenie vo výške 810,00 Eur. V konaní uplatnený nárok žalovaný popieral ako neúčelne vynaložené náklady.

11. Z Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 13.06.2022 (č. I. 11) súd zistil, že poisťovňa priznala dobu na zapožičanie náhradného vozidla 18 dní (primeraná doba zapožičania náhradného vozidla, v ktorej je zahrnutý čas na opravu vozidla zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie náhradných dielov, čas potrebný na presun vozidla medzi jednotlivými pracoviskami ako aj čas súvisiaci s prestojmi zo strany poisťovne. Poistné plnenie krátené o neprimerané náklady – dennú prirážku). Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 21.04.2022 postúpil poškodený svoju pohľadávku voči žalovanému z titulu nároku na náhradu škody na žalobcu a toho istého dňa aj oznámil postúpenie žalovanému. Z potvrdenia (podpísaného inými jedenástimi požičovňami) na č. I. 75 súd zistil, že ak si zákazník objedná vozidlo na dobu neurčitú, resp. 1 – 2 dni a následne osobne predlžuje nájom, bude účtovaná denná sadzba a nie zvýhodnená na viac dní. V prípade, ak si zákazník zapožičia vozidlo na vopred dohodnutý čas, napríklad 30 dní, bude mu účtovaná zvýhodnená sadzba. Z potvrdení na č. I. 73 a 74 vyplýva, že ceny žalobcu sú vzhľadom na podmienky nájmu primerané a pohybujú sa v pásme cenovej obvyklosti.

12. Právne vec súd posúdil podľa nasledovných ustanovení právnych predpisov:

13. Podľa § 427 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianky zákonník (ďalej len „OZ“) fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

14. Podľa § 427 ods. 2 OZ, rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

15. Podľa § 429 OZ, prevádzateľ zodpovedá ako za škodu spôsobenú na zdraví a veciach, tak za škodu spôsobenú odcudzením alebo stratou vecí, ak stratila fyzická osoba pri poškodení možnosť ich opatrovať.

16. Podľa § 442 ods. 1 OZ, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušíly zisk).

17. Podľa § 663 OZ, nájomnou zmluvou prenajímateľ prenecháva za odplatu nájomcovi vec, aby ju dočasne (v dojednanej dobe) užíval alebo z nej bral aj úžitky.

18. Podľa § 671 ods. 1 OZ, nájomca je povinný platiť nájomné podľa zmluvy, inak nájomné obvyklé v čase uzavretia zmluvy s prihliadnutím na hodnotu prenajatej veci a spôsob jej užívania.

19. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z.z.“), poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťnej zmluve.

20. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z., poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí.

21. Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z.z. poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

22. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

23. V zmysle § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z., poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody vrátane inej ujmy preukázaný, b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

24. Podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z., poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

25. Podľa § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

26. Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

27. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

28. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

29. Podľa § 797 ods. 4 OZ, ak poistiteľ odmietol plniť čo i len z časti, je povinný uviesť dôvod neplnenia alebo zníženia plnenia; tento dôvod nie je možné dodatočne meniť.

30. Podľa § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

31. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

32. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. V zmysle § 291 ods. 1 CSP, spotrebiteľ sa môže dať v spotrebiteľskom spore zastupovať právnickou osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľ môže mať len jedného takého zástupcu.

34. V zmysle § 290 ods. 1 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi obchodníkom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

35. K námietke žalovaného, že nie je prípustné zastúpenie združením, nakoľko poškodený nie je vo vzťahu k žalovanému spotrebiteľom, súd konštatuje, že zastúpenie je možné z dôvodu, že ide o spor súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou, čo zodpovedá eurokomfortnému výkladu zákona. Poisťovateľ totiž svojim konaním pri likvidácii zasahuje do práv poškodeného a ukladá mu povinnosti podľa zákona č. 381/2001 Z. z.

36. Aplikáciou citovaných ustanovení na zistený skutkový stav súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná v celom rozsahu. V prvom rade je potrebné vysporiadať sa s otázkou vecnej legitímácie. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán konania nenamieta. Poškodenému bola v súvislosti s dopravnou nehodou spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorá si vyžiadala opravu, pričom k vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Tým je daná pasívna vecná legitímácia žalovaného v konaní. Aktívnu vecnú legitímáciu mal súd za preukázanú zo Zmluvy o postúpení pohľadávky. Žalobca vystavil poškodenému faktúru za prenájom vozidla, pričom poškodenému na základe vystavenia tejto faktúry vznikla škoda, ktorú má nahradiť poisťovňa ako subjekt zodpovednostného vzťahu zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Súdna prax považuje za skutočnú škodu nielen prípady zmenšenia majetku, ale aj prípady akýchkoľvek nákladov vynaložených v súvislosti so vznikom alebo zabezpečením škody. Poškodený v danom prípade prišiel o možnosť využívať svoje vlastné (poškodené) motorové vozidlo v dôsledku dopravnej nehody (poistnej udalosti) a v konečnom dôsledku z titulu dopravnej nehody bol poškodenému vnútený stav, keď nemožnosť využívať vlastné (poškodené) motorové vozidlo riešil zapožičaním náhradného motorového vozidla a bol povinný uhradiť cenu za jeho nájom po dobu opravy svojho poškodeného motorového vozidla. Poškodenému prislúcha pohľadávka voči poisťovní škodcu, „pohľadávka 1“ v dôsledku škody na motorovom vozidle poškodeného spôsobenej škodcom povinne zmluvne poisteným u žalovaného, do ktorej treba v zmysle ustálenej súdnej praxe zahrnúť aj náklady na nájom náhradného vozidla pre poškodeného po dobu, kedy v dôsledku opravy poškodeného motorového vozidla nemôže toto užívať. Žalobcovi vznikla voči poškodenému pohľadávka z nájomnej zmluvy zo dňa 04.04.2022 „pohľadávka 2“. Právny nástupca poškodeného si na základe

platnej Zmluvy o postúpení pohľadávky v konaní uplatňoval poisťovňou nevyplatenú sumu, ktorá zodpovedala nákladom, ktoré poškodenému vznikli a ktoré by inak nevznikli, ak by poškodený mohol používať svoje vlastné motorové vozidlo. Nie je podstatné, kedy došlo zo strany poškodeného k úhrade pohľadávky 2 žalobcovi (ani v prípade, že k úhrade došlo až po postúpení pohľadávky poškodeného z titulu náhrady škody). Nie je pravdou, že došlo k postúpeniu záväzku poškodeného. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky je zrejmé, že poškodený postúpil na žalobcu pohľadávku 1, napokon uvedené pohľadávky si mohli žalobca a poškodený pokojne aj započítať (súdu je známa tiež argumentácia žalovaného k nemožnosti započítania v iných súdnych konaniach, s ktorou sa vysporiadava, pričom konštatuje, že obe tieto teórie žalovaného sú čisto účelové, nakoľko žalovaný platí po ukončení likvidácie žalobcovi, zjavne ho teda považuje za subjekt oprávnený prijať plnenie). Vzhľadom na uvedené a na skutočnosť, že nejde o pohľadávku, ktorá by nemohla byť predmetom postúpenia v zmysle § 525 ods. 1 OZ, je podľa názoru súdu prvej inštancie daná aktívna vecná legitímácia žalobcu v konaní. Zmluvou o postúpení pohľadávok došlo jednak k postúpeniu pohľadávky a zároveň aj k vysporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom a žalobcom ako prenajímateľom, z čoho súd prvej inštancie odvodil aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v predmetnom konaní. Na skutočnú škodu sa prihliada tak, aby škodovou udalosťou neutrpel sociálny komfort poškodeného.

37. Nemožno sa stotožniť s procesnou obranou žalovaného, že žaloba nespĺňala náležitosti podľa § 132 CSP, napríklad o priebehu poisťovnej udalosti, o mieste a čase pristavenia vozidla a podobne, nakoľko poisťovňa – žalovaný v rámci likvidácie poisťovnej udalosti čiastočne plnila, preto všetky skutkové okolnosti, ktorých absenciu namieta v odpore na č. I. 58, jej museli byť známe. Poisťovňa akceptovala aj dĺžku trvania nájmu. Je preto potrebné prisvedčiť žalobcovi, že sporná je len cena nájmu, konkrétne rozdiel medzi nájomným dohodnutým medzi poškodeným a žalobcom vo výške 66,00 Eur za deň a sumou 45,00 Eur na deň, ktorú plnil žalovaný v rámci likvidácie poisťovnej udalosti (teda 21,00 Eur x 18 dní = 378,00 Eur).

38. Ťažiskom procesnej obrany preto zostala argumentácia žalovaného ohľadne a) neprimeranosti ceny nájmu a b) nedôvodnosti prirážky. Úvodom je potrebné konštatovať, že ustanovenie § 797 ods. 4 OZ je (ako argumentoval aj žalobca) plne aplikovateľné na prejednávany spor. Poisťovňa je povinná už v Oznámení o poistnom plnení dostatočne jasne a konkrétne vysvetliť poškodenému dôvody, pre ktoré vypláca nižšie poistné plnenie. Je povinnosťou žalovaného riadne vykonať šetrenie poisťovnej udalosti za účelom zistenia rozsahu, v akom má plniť žalobcovi, pričom dôvody nemožno dopĺňať až v priebehu súdneho konania. Pokiaľ sa poisťovňa v oznámení o poskytnutí poistného plnenia obmedzí iba na vágne vyjadrenie, že kráti plnenie o neprimerané náklady – dennú prirážku, uvedené je pre poškodeného nezrozumiteľné a bráni mu, aby predložil ďalšie doklady, ktorými by mohol preukázať dôvodnosť celého požadovaného poistného plnenia. Nie je potom dôvod, aby bol poškodený (alebo subjekt, na ktorý postúpil pohľadávku) v rámci začatého súdneho konania povinný vyvracať a popierať skutkové tvrdenia žalovaného, ktorý mu ich bol povinný predostrieť už v rámci likvidačného konania. Pokiaľ by žalovaný dôsledne splnil povinnosť podľa § 797 ods. 4 OZ, je možné, že poškodený, prípadne po postúpení pohľadávky žalobca, by vysvetlenie akceptoval a neinicioval súdne konanie. Súd tak dospel k záveru, že žalovaná nevykonala šetrenie poisťovnej udalosti riadne. V tejto súvislosti súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/166/2007 zo dňa 27.01.2009, podľa ktorého dokazovanie v súdnom spore, ktorého predmetom je plnenie z poisťovnej zmluvy, nemožno považovať za pokračovanie vyšetrenia poistiteľa, ktorého účelom je zistenie jeho rozsahu povinnosti plniť. Dokazovanie je časťou občianskeho súdneho konania, v ktorej si súd vytvára poznatky potrebné na rozhodnutie vo veci tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov. Nemožno ho preto považovať za akési „pokračovanie vyšetrovania“ vykonávaného poistiteľom za účelom zistenia vzniku, príčin poisťovnej udalosti a rozsahu poistného plnenia. Je vecou poistiteľa, akým spôsobom vyšetrovanie vykoná a k akým záverom po jeho skončení dospeje. Súd v spore, ktorého predmetom je plnenie poistiteľa z poisťovnej zmluvy, je povinný na základe vykonaného dokazovania preskúmať, či závery poisťovne vyplývajúce z vyšetrovania sú v súlade so zákonom, resp. s obsahom poisťovnej zmluvy, prípadne so všeobecnými poistnými podmienkami.

39. Ad a/ Z vyššie uvedených východísk vyvodzuje súd, že žalobcu v konaní nezaťažovalo dôkazné bremeno preukázania obvyklosti cien nájmu obdobných motorových vozidiel (na rozdiel od žalovaného, keďže tento krátil žalobcom uplatnenú náhradu škody z dôvodu, že cenu nájmu náhradného motorového vozidla fakturovanú poškodenému nepovažoval za obvyklú v danom čase a mieste, ale za obvyklú cenu nájmu považoval sumu 45,00 Eur za jeden deň). Žalovaný predložil v konaní cenníky požičovní

za účelom preukázania obvyklosti ceny nájmu 45,00 Eur denne. V prvom rade je potrebné prisvedčiť žalobcovi, že z cenníkov dostupných na internete nie je možné preskúmať zmluvné podmienky prenajímateľov a zistiť, či sa na nájom nevzťahujú aj ďalšie poplatky. V druhom rade žalobca aj tieto skutkové tvrdenia žalovaného účinne poprel tým, že predložil potvrdenia iných autopožičovní, ktoré potvrdili primeranosť cien žalobcu. V treťom rade, skutočnosť, že v ustálenej súdnej praxi sa skúma cena obvyklá, znamená, že cena nájmu dohodnutá medzi prenajímateľom a poškodeným nemusí byť cenou najnižšou na trhu, ale nesmie vybočovať z rámca cien, čo je v prejednávanej veci naplnené. Žalovaný nepreukázal, že by autopožičovne, ktorých cenníky v konaní predložil, poskytovali porovnateľné výhody ako žalobca (doba nájmu určená poškodeným v závislosti od časového úseku, na ktorý potrebuje náhradné vozidlo, t.j. po dobu opravy jeho vozidla, predĺžená doba splatnosti, bez zloženia nájomného vopred, bez zloženia depozitu). Žalovanému sa nepodarilo v konaní preukázať, že cena nájmu, za ktorú si poškodený prenajal náhradné motorové vozidlo (66,00 Eur za deň) nezodpovedala cene nájmu primeranej (obvyklej) za obdobné motorové vozidlo v danom mieste a čase za obdobných podmienok nájmu, resp. že obvyklá cena nájmu za obdobné motorové vozidlo v danom mieste a čase za obdobných podmienok nájmu bola iná ako tá, za ktorú si poškodený prenajal náhradné motorové vozidlo od žalobcu. Pokiaľ aj existuje ponuka prenájmu motorových vozidiel aj za iných podmienok (prijateľnejších pre poškodeného), nie je možné od poškodeného požadovať, aby sa pri rozhodovaní o nájme náhradného motorového vozidla riadil iba jediným kritériom, a to cenou (navyše najnižšou). Na podporu vyššie uvedeného súd prvej inštancie poukazuje tiež na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cob/4/2020 zo dňa 22.04.2021, v zmysle ktorého: „Odvolací súd k výške požičovného poukazuje na to, že za obvyklú cenu nemožno považovať výlučne cenu najlacnejšej ani najdrahšej autopožičovne. Poškodený nemá právnu povinnosť, na základe ktorej by mal hľadať najlacnejšiu autopožičovňu, alebo podrobne skúmať a porovnávať podmienky iných požičovní automobilov.“ Súd sa stotožňuje aj s právnym názorom Krajského súdu v Žiline formulovaným v rozsudku sp. zn. 9Co/107/2023 zo dňa 26.03.2024 v bode 37. „Žalobcom účtovaná výška denného nájomného je cenou primeranou, nakoľko nijak výrazne neprekračuje výšku obvyklej ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase za porovnateľné motorové vozidlo“ a ďalej v bode 38 „Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že poškodený je nemožnosťou používania vlastného motorového vozidla paralyzovaný, nepriaznivosť tohto stavu nemožno u poškodeného ešte umocňovať tým, aby tento na úkor svojho voľného času (pracovného, určeného na oddych, resp. rodinný život) v sieti požičovní hľadal požičovňu s najvýhodnejšími cenovými podmienkami, robil trhový prieskum a vyhodnocoval výhodnosť/nevýhodnosť iných než cenových dojednaní stanovených autopožičovňami.“ Žalovaný nepreukázal, že cena nájmu náhradného motorového vozidla prenajatého poškodenému výrazne (excesívnym spôsobom) prekračovala pásmo cenovej obvyklosti za prenájom obdobných motorových vozidiel v danom mieste a čase za obdobných podmienok nájmu. O neprímerane vysokej cene by pritom bolo možné uvažovať iba v prípade ceny, ktorá by výrazne vybočovala z tohto cenového pásma. Pri určení primeranej (obvyklej) ceny nájmu motorového vozidla je navyše nevyhnutné prihliadať na všetky osobitosti konkrétneho prípadu, a teda aj na konkrétne podmienky, za ktorých došlo k nájmu motorového vozidla (porovnaj rozsudok Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 8C/274/2013 zo dňa 26.05.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Co/879/2014 zo dňa 26.04.2016, rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 27Cb/55/2013-211 zo dňa 17.03.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 2Cob/328/2015-247 zo dňa 08.11.2016).

40. Na podporu vyššie uvedeného súd ďalej cituje rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Cob/17/2017 zo dňa 10.05.2018, (v ktorom akceptoval cenu nájmu 66,00 Eur/deň): „Nemožno od poškodeného, ktorý nijako neprispel ku škodovej udalosti, následkom ktorej by bol bez zabezpečenia náhradného vozidla po dobu opravy neprímerane obmedzený na zabezpečení svojich každodenných potrieb, požadovať, aby robil rešerš ceny nájmu vozidiel v rôznych autopožičovniach, ktoré skúmanie by si vyžadovalo dlhší čas, čo by išlo opäť na úkor uspokojovania potrieb žalobcu. Odvolací súd sa stotožnil s argumentáciou žalobcu, že nemožno od neho požadovať, aby sa riadil iba jediným kritériom, a to najnižšou cenou. (...) Neexistuje zákonná ani zmluvná povinnosť stanovená poškodenému, aby hľadal v prípade vzniku škody najlacnejšiu požičovňu. Odvolací zdôrazňuje, že škodová udalosť je okolnosťou, ktorá poškodeného v súvislosti s rozhodnutím prenajať si náhradné vozidlo núti prijať aj ponuky, ktoré nie sú najlacnejším riešením, nakoľko na takúto okolnosť poškodený nie je pripravený. Preto, ak žalovaný argumentuje tým, že cena prenájmu, na ktorej sa dohodla poškodená s prenajímateľom nezohľadňuje bežné ceny prenájmu za obvyklých podmienok, odvolací súd dodáva, že v tejto situácii nemožno hovoriť o bežných podmienkach, pri ktorých má záujemca o prenájom vozidla možnosť vopred dostatočne prehodnotiť svoje možnosti, ponuky na trhu, ako aj vytvoriť si prípadnú finančnú rezervu na zloženie

depozitu. Tiež treba podotknúť, že od poškodeného nie je možné spravodlivo požadovať, aby pri svojom rozhodovaní nezohľadňoval podmienky nájmu a pri nájme sa riadil iba jediným kritériom, a to najnižšou cenou. (...) Odvolací súd má za to, že ak žalovaný neakceptoval výšku nájomného dohodnutého medzi poškodenou a prenajímateľom, bolo jeho procesnou zodpovednosťou preukázať, že poškodená mohla vozidlo prenajať za sumu nižšiu, avšak nielen s poukazom na orientačné ceny prenájmu na internete, ale v nadväznosti na podmienky, za ktorých si poškodená bola nútená v dôsledku škodovej udalosti vozidlo prenajať, a teda okrem iného aj s ohľadom na to, že nemohla zložiť depozit a nevedela vopred presne určiť dobu, po ktorú bude vozidlo užívať, nakoľko výšku prenájmu formujú aj iné faktory ako len typ auta a počet dní prenájmu.“ V citovanom rozsudku sa pritom krajský súd vysporiadal so všetkými otázkami relevantnými aj pre túto vec (vrátane dôkazného bremena poisťovne), pričom na ne poskytol presvedčivú odpoveď. Súd nemá dôvod v čomkoľvek sa odchyľovať od uvedených právnych záverov ani v posudzovanej veci, a preto na ne v podrobnostiach v celom rozsahu odkazuje. Zhodné závery aplikoval Krajský súd v Bratislave aj v rozsudkoch sp. zn. 3Cob/206/2019 zo dňa 08.07.2020, sp. zn. 4Cob/127/2021 zo dňa 15.06.2023, sp. zn. 1Cob/4/2020 zo dňa 22.04.2021. Rovnako možno v tejto súvislosti poukázať aj na závery Krajského súdu v Bratislave prezentované k obvyklosti ceny nájmu v rozsudkoch sp. zn. 3Cob/269/2015 zo dňa 04.05.2016, sp. zn. 2Cob/145/2016 zo dňa 07.03.2017, sp. zn. 3Cob/27/2019 zo dňa 22.05.2019, sp. zn. 1Cob/229/2016 zo dňa 01.03.2018, sp. zn. 1Cob/43/2021 zo dňa 23.02.2023, sp. zn. 7Co/126/2017 zo dňa 26.08.2020, sp. zn. 9Co/211/2018 zo dňa 25.04.2019, sp. zn. 4Cob/74/2022 zo dňa 25.01.2024. Súd aj v vzhľadom na početnosť a argumentačnú presvedčivosť považuje vyššie uvedené rozhodnutia za ustálenú rozhodovaciu prax tohto súdu v sporných otázkach nastolených žalovaným aj v posudzovanej veci, preto (ako aj v záujme zachovania princípu právnej istoty) z nich vychádzal pri svojom rozhodovaní. (poznámka súdu: zhodne rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 16C/78/2024 zo dňa 01.07.2025)

41. Ad b) Pokiaľ žalovaný namietal, že prirážka k základnej cene za 1 deň doby nájmu motorového vozidla vo výške 21,00 Eur/deň za nezloženie finančnej zábezpeky či nezloženie celého nájomného na začiatku doby nájmu nie je súčasťou skutočnej škody, súd uvádza, že zo samotnej nájomnej zmluvy zo dňa 04.04.2022 jednoznačne vyplýva, že cena nájmu bola dohodnutá v sume 66,00 Eur za deň nájmu. Táto suma je rovnako uvedená vo faktúre. To, že vo faktúre ako účtovnom doklade, bolo okrem toho uvedené, z čoho sa skladá cena nájmu za jeden deň, závisí od cenotvorby žalobcu a bolo celkom irelevantné vo vzťahu k posudzovanej otázke obvyklosti ceny nájmu dohodnutej medzi poškodeným a žalobcom v nájomnej zmluve. V tejto súvislosti súd poukazuje tiež na rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 29Cb/111/2019 zo dňa 14.04.2021, v ktorom súd v obdobnej veci rovnakého žalobcu uviedol: „Sumu 66 eur za deň prenájmu motorového vozidla je preto potrebné akceptovať ako cenu obvyklú. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalovanej, že suma požičovného je 45 eur za deň prenájmu (čo bolo aj žalovanou priznané). Podľa nájomnej zmluvy z 29.5.2019 bod 15. je cena za deň nájmu motorového vozidla 66 eur. Následne vo faktúre č. XXXXXX je rovnako uvedená suma 66 eur za deň nájmu motorového vozidla, pričom faktúra bližšie špecifikuje, že 21 eur je za dobu nájmu s dobou neurčitou, nájom bez zloženia celého nájomného a finančnej zábezpeky za vozidlo na začiatku doby nájmu, predĺžená splatnosť faktúry za nájom vozidla. Ide o súčasť ceny nájmu, tak ako to uviedla aj žalobkyňa, pričom sa súd stotožňuje s tým, že táto časť má informatívny charakter a nemožno sumu 21 eur považovať za akúsi dodatočne účtovanú prirážku, keďže cena nájmu bola vždy pevne stanovená sumou 66 eur za deň nájmu náhradného vozidla. Nie je výnimočné, že aj v iných občianskoprávných alebo obchodnoprávných vzťahov sa celková odplata za poskytnutú službu, alebo dodaný tovar skladá z viacerých položiek, ktoré ako celok tvoria celkovú cenu. V prejednávanej veci prirážka nie je sankciou, alebo neúčelne zisk tvoriacou položkou. (...) Od poškodeného nie je možné vyžadovať, aby v situácii, keď v dôsledku stretu prevádzok vozidiel, ktoré nezavinil, a pri ktorom bolo poškodené jeho motorové vozidlo, riešil náhradu za svoje poškodené motorové vozidlo tak, že najskôr bude organizovať zisťovanie cenových relácií v rôznych autopožičovniach v závislosti od podmienok prenájmu, následne uskutoční výber najlacnejšej autopožičovne v porovnaní s rôznymi cenovými ponukami a podmienkami nájmu a napokon si zabezpečí dostatok finančných prostriedkov na zaplatenie depozitu, a to všetko v krátkom časovom úseku, ktorý spravidla po náhodilej škodovej udalosti má poškodený k dispozícii a navyiac nakoniec všetky tieto úkony aj patričným spôsobom zdokumentuje, pre prípad námietok pri likvidácii škodovej udalosti zo strany poisťovne. Ak žalovaná ako poisťovňa namietala nesplnenie si povinnosti zo strany poškodeného predchádzať škodám, bolo by potrebné, aby žalovaná recipročne odôvodnila jej postup v procese likvidácie škodovej udalosti, teda predovšetkým či poškodenému odporučila autopožičovne s akceptovateľnou výškou nájmu, či poškodenému poskytla preddavok na likvidáciu škodovej udalosti, aby tak poškodený mohol uhradiť depozit a znížiť náklady na prenájom, resp. aké iné

opatrenia uskutočnila žalovaná dovoľávajúca sa splnenia (podľa súdu v tomto prípade neexistujúcich) prevenčných povinností zo strany poškodeného v súvislosti s prenájomom náhradného motorového vozidla.“ Dôvodnosť ceny vo výške 66,00 Eur (vrátane tzv. prírážky 21,00 Eur) uznal aj Okresný súd Bratislava I v rozsudku sp. zn. 22C/24/2018 zo dňa 24.09.2019.

42. Súd prvej inštancie žalobe vyhovel aj v časti príslušenstva (úrokov z omeškania) (keďže žalovaný sa so splnením svojej povinnosti dostal do omeškania) vo výške o 5 percentuálnych bodov vyššej ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, a to v súlade so žalobou od 26.06.2022, t.j. odo dňa nasledujúceho po uplynutí 15 dní od skončenia prešetrovania poisťnej udalosti žalovaným (10.06.2022). Sadza 5 % ročne bola uplatnená správne vo výške vyplývajúcej zo všeobecne záväzného predpisu (§ 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.)

43. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v zmysle § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku v spojení s § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že v konaní plne úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v súlade s § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Mestský súd Bratislava IV v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má uvedenú vadu, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.